

PAASTUAJA V PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Jr31 ,31-34)

Lugemine prohvet Jeremija raamatust:

Vaata, päevad tulevad, ütleb Issand, mil ma teen Iisraeli sooga ja Juuda sooga uue lepingu. Mitte sellise, nagu ma tegin nende vanematega - sel päeval, kui ma võtsin kinni nende käest, et viia nad välja Egiptusemaalt. Selle lepingu nad murdsid, kuigi ma olin nad teinud oma pärisrahvaks - ütleb Issand. Aga leping, mille ma teen Iisraeli sooga pärast neid päevi - ütleb Issand -, on niisugune: Ma panen oma seaduse nende sisemusse ja kirjutan selle nende südamesse; siis olen mina nende Jumal ja nemad on minu rahvas. Siis ei õpeta keegi kedagi, ega ütle: tunne Issandat! Sest kõik tunnevad mind, nii väikesed kui suured - ütleb Issand. Ja ma annan neile andeks nende süü, ega tuleta enam meelde nende pattu. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps51 , 3-4.12-13.14-15. R:12a)

R: Loo mulle, Jumal, puhas süda.

Jumal, ole mulle armuline oma helduse pärast,
kustuta mu ülekohus oma halastuse pärast.

Pese mind hästi mu süüteost
ja tee mind puhtaks mu patust.

R:

Loo mulle, Jumal, puhas süda
ning anna mulle uus, kindel vaim.
Ära heida mind ära oma palge eest
ja ära võta minult ära oma püha Vaimu.

R:

Anna mulle tagasi mu rööm Sinu lunastuse üle
ja kinnita mind oma tahte vaimuga.
Siis õpetan ma üleastujaile Sinu teed,
ja patused pöörduvad Su poole.

R:

(Teine lugemine He5 ,7-9)

Lugemine kirjast heebrealastele:

Kui Kristus alles maa peal elas, tõi ta oma palved ja anumised valjuhäälselt ja ühes pisaratega Tema ette, kes võis teda surmast ära päästa. Ja tema palvet võeti kuulda ning ta sai lahti oma hirmust. Kuigi ta oli poeg, õppis ta kannatuste läbi sõnakuulelikkust. Ja kui ta oli jõudnud täiuslikkusele, sai temast igavese õndsuse tooja kõigile, kes tema sõna kuulavad. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 12,26a)

Kes tahab mind teenida, see käigu minu järel
ning seal, kus olen mina, seal olgu ka minu teener.

(Evangeelium Jh12 ,20-33)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Nende seas, kes olid tulnud pühadeks Jeruusalemma Jumalale au andma, olid ka mõned kreeklasted. Nad tulid Filippuse juurde, kes oli pärit Betsaidast, Galileamaa linnast, palusid teda ning ütlesid: "Isand, me tahame Jeest näha". Ja Filippus läks ja rääkis sellest Andreasele ning koos läksid nad ja teatasid

sellest Jeesusele. Jeesus aga vastas ja ütles neile: "Tund on tulnud, et Inimese poeg peab ülendatud saama. Tõesti, tõesti ma ütlen teile: kui nisuiwa ei lange mulda ega sure, jääb ta üksi, aga kui ta sureb, siis ta kannab palju vilja. Kes oma elu armastab, see kaotab selle, kuid kes vihkab oma elu selles maailmas, see hoiab selle alal igaveseks eluks. Kes aga tahab mind teenida, see käigu minu järel, ning seal, kus olen mina, seal olgu ka minu teener. Ja kes mind teenib, seda tahab Isa austada. Nüüd on minu hing hirmul, ja mida peaksin ma ütleva: Isa, säästa mind sellest tunnist? Kuid just sellepärast ma tuln selleks tunniks. Isa, üleenda oma nime!"

Siis kostis hääl taevast: "Ma olen juba ülendanud ja üleendan veelgi". Aga rahva hulgast, kes seal seisis ja seda kuulis, öeldi müristamist kuulnud olevat. Teised seevastu kostsid: "Ingel rääkis temaga". Jeesus aga vastas neile ja ütles: "See hääl ei saanud kuuldavaks minu, vaid teie pärast. Nüüd mõistetakse kohut maailma üle. Nüüd saab selle maailma valitseja välja tõugatud. Ja mina, kui mind ülendatakse kogu maailma üle, tõmban kõiki enda poole." Seda ütles ta tähendades, millist surma ta pidi surema. See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, Euroopa riikide seadused loevad juba 18-aastast kodanikku täiskasvanuks. Umbes samamoodi suhtub oma liikmetesse kirik - pärast Kinnitamise Sakramendi vastuvõtmist jäetakse noored sisuliselt omapead.

Kuni lapsed on väiksed, armsad ja sõnakuulelikud, pööratakse neile palju tähelepanu. Aga kui nad jätavad puberteedi seljataha ning astuvad kahekümnendatesse eluaastatesse... kes tegeleb nendega siis? Selleks ajaks on nad õppinud tõeliselt ebamugavaid küsimusi esitama - ebamugavaid küsimusi täiskasvanute allasurutud valesid täis maailma kohta, ja mitte üksnes lapsemeelest või puberteedi protestist ajendatuna. Kui nad hakkavad otsima oma kohta suurte inimeste maailmas, kas siis ei huvita nad enam kedagi?

Ma arvan, et siinkohal on kõigil täiskasvanutel põhjust patutunnistust lugeda...

Jutlus

Millal ja millest algab kristlus, armsad õed ja vennad? Näiliselt lihtne küsimus, kuid üldse mitte nii kerge vastata. Jeesus, tema jüngrid ja poolehoidjad olid peamiselt juudid, ning ka proselüüte - teiste rahvaste hulgast juudiusku pöördunud - mõisteti juutidena, kuigi sünnipäraste israeliitide seas arvati neid madalamasse klassi.

Sõna "kristlased" võetakse kasutusele esimese sajandi neljakümnendatel aastatel, nagu sellest tunnistab Apostlite tegude raamat (11,26). Lõplikult kujunes juudiusulistest, kes tunnistasid Kristust messiana, omaette usund alles kolmanda sajandi lõpuks.

Tänane evangeeliumist etteloetud lõik algab märkusega, et kreeklastest juudid paluvad Jeesuselt audientsi - kui paljud neist olid proselüüdid ja kui paljud juudid vere poolest, see pole teada. On muidugi vähetõenäoline, et kreeklased tulid juba tollal raha laenama või laenude kustutamist paluma, kuid Jeesus (kes polnud küll sakslane) näib neid justkui ignoreerivat, ning keskendub oma peagi eesseisvale kinnivõtmisele ja ristilöömisele. "Tund on tulnud, et Inimese poeg peab ülendatud saama. Tõesti, tõesti ma ütlen teile: kui nisuiwa ei lange mulda ega sure, jääb ta üksi, aga kui ta sureb, siis ta kannab palju vilja."

Kuid samamoodi võib oletada, et need Jeesuse sõnad olid suunatud just kreeklastele - inimestele, kes olid paganate seast juudiusku pöördunud. Sest kui üks usund lakkab välismaailmaga suhtlemast ja kapseldub endasse, kui proselüüte ei integreerita täisväertuslike liikmetena vaid käsitletakse automaatselt alamatena, siis kaob vastastikune austus ja tundmaõppimine asendub eemaletõrjumisega.

Sarnaselt tekib ka umbusaldus täiskasvanute ja noorte vahel, rikaste riikide ja arengumaade vahel. Kui täiskasvanud tulevad noortele ütlema, kuidas on õige, siis näevad noored seda sageli rünnakuna nende loomingulisusele ja tulevikuvisionidele. Vanemad seevastu tajuvad sageli ka noorte moraalselt laitmatuid erinevusi nende tõekspidamistest lausa reetmisena - näiteks et noorus kuulab teistsugust muusikat kui nemad, kannab teistmoodi rõivaid vms. Muidugi tahavad nii mõnedki täiskasvanud noortega hea läbisaamise nimel näha nende primitivismis ja lõbujanus midagi progressiivset, kuid ka see teine äärmus ei ole elukogenud inimese jaoks mõistlik käitumine. Noorusaja eneseotsingute ja maailma-avastamise ajajärk on paljudele inimestele üpris valus eluperiood, mida tagantjärele ebamugavustundega meenutatakse, vahel oma tolleaegsete valikute üle isegi piinlikkust tundes.

Sama kehtib ka suhtumises arengumaadesse, nende usuvaimustusse ja pilgeni täis kirikutesse. Kui sealsete inimeste usku lähemalt uurida, saab selgeks, et osaliselt rajaneb nende religioon ebausul ja jumalahirmul. Vaesuse ülistamine on enamasti enesepettus, sest korruptsioon pole kusagil suurem kui seal, kus päris vaestel on võimalik üleöö rikkaks saada.

Sellest vaatenurgast kõlavad Jeesuse sõnad väsinuna. Oleks ju veel nii palju öelda, kreeklaste tulekuga peaks algama uus röömusõnumiraamatu peatükk. Kuid Jeesuse töö siin maa peal on lõpule jõudmas. Apostel Paulus on see, kes kreeklastele ja teistele paganarahvastele kuulutama hakkab, ning ka meie teiega, õed ja vennad, oleme selle missiooni tulemus. Evangeeliumi kuulutamine ei ole aga veel sugugi lõppenud. See jätkub, samuti - nii maailmas väljaspool meid, kui ka meis enestes ja meie jaoks.

Armsad õed ja vennad, me ei tea, mis oleks see uus, mis pakuks maailmale paremat väljavaadet kui meie vanad põhimõtted, harjumused ja tõekspidamised. Meie mure pealekasvava põlvkonna pärast on kindlasti põhjendatud, sest nooruse agaruses heidetakse kõrvale paljugi väärtuslikku. Kuid ometi saab uus hakata sündima ikka alles siis, kui me vanu tüütuseni korduvaid vigu ja ebatäpsusi tunnistame ja oleme valmis neid parandama - see on esimene samm, ja see on meie otsustada. Aamen.